

Svenska
kyrkan

Insikten

– tillsammans
i Floby pastorat

Fyra stolta kyrkvårdar vill bli fler.
På sidorna 4–5 berättar de
om vad uppdraget innebär.

nr 4
2024

Gränsöverskridande gemenskap

Människor sprider ljus i mörket.

Det finns så mycket mörker och kyla i världen. Då menar jag inte bara bristen på solljus under långa vintermånader här uppe i Norden. Jag tänker på allt våld och hur människor har en förmåga att skada varandra genom att visa förakt eller likgiltighet mot andra människor.

Men det finns också oändligt mycket ljus och värme som varje dag sprids mellan människor i vårt eget samhälle och över hela världen. Jag tänker på all kärlek som finns och på hur vi människor har en förmåga att hjälpa och hela varandra när vi visar omsorg och intresse om andra.

Under hösten har ideella, förtroendevalda och anställda medarbetare i pastoratets församlingar samtalat om hur Svenska kyrkan kan bli ännu bättre på att möta och ta vara på medlemmarnas och församlingsbornas tankar, kunskap och engagemang. Vi har formulerat en dröm om hur livet i pastoratet ser ut om fem år. Vi ser en gränsöverskridande gemenskap med många mötesplatser som bygger broar mellan människor. Vi ser en kyrka med Jesus i centrum som rymmer en mångfald av erfär-

enheter och uttryck, med upplevelser för alla sinnen och ett pulserande liv. Vill du vara med och förverkliga den drömmen?

I det här numret av Insikten kan du läsa om hur ideella kyrkvårdar engagerar sig för våra kyrkor och gör det möjligt för andra att fira gudstjänst och viktiga högtider. Du möter den nye prästen Olle som funderar över vad det egentligen är som gör julevangeliet till "ett glatt budskap". Du får läsa om en traditionsrik jul i gemenskap på julafton i Kyrkans hus, om nya spelkvällar för alla åldrar i samarbete med den lokala pizzerian och om vad som gömmer sig i en syltburk. Sist men inte minst får du veta vad Skara stifts nya biskop Ulrica tänker om Floby pastorat och om människorna här!

När vi i kyrkorna och hemmen samlas kring det lilla barnet som föddes i Betlehem för länge sedan, påminns vi samtidigt om kärlekens förvandlande kraft: det som Gud ger till oss och som vi kan ge vidare till andra. Det finns mycket mörker och kyla i världen men också så mycket ljus och värme. Och kärleken är den starkaste kraften i världen!

Stefan Klint,
kyrkoherde

**Svenska
kyrkan**

Floby
pastorat

Om Floby pastorat

Floby pastorat är ett pastorat inom Svenska kyrkan. Pastoratet tillhör Skara stift och består av Floby församling, Kinneveds församling och Åsarps församling.

Floby pastorat har samverkansavtal med EFS missionsförening Floby-Göteve, vilket bland annat innebär att EFS ansvarar för vissa gudstjänster och bidrar med ideella insatser i övrig verksamhet. Floby pastorat samverkar också med studieförbundet Sensus.

Om Insikten

Insikten delas ut fyra gånger om året till alla hushåll inom pastoratets geografiska område. Ansvarig utgivare: Stefan Klint. Tryck: AB LH Tryck, Ulricehamn. Layout: Helt Unik AB. Illustrationer: Petra Eriksson/IKON. Omslagsfoto: Fyra kyrkvårdar i Floby, foto Lotta Kjerrman.

Kontaktinformation

Pastoratsexpeditionen: 0515 – 72 38 80

Besöksadress: Storgatan 58, Floby

Kyrkogårdsexpeditionen: 0515 – 72 38 84

Besöksadress: Personalbyggnaden vid Floby kyrka

Expeditionernas öppettider

måndagar och fredagar: 9.30 – 12.00

onsdagar: 13.00 – 15.30

Kyrkoherde Stefan Klint: 0515-72 38 31

Postadress: Floby pastorat, Storgatan 58, 521 51 Floby

E-post: floby.pastorat@svenskakyrkan.se

Facebook: Svenska kyrkan i Floby pastorat

Julevangeliet är alltid *aktuellt*

Julens berättelser finns i många olika former. Budskapet är det samma oavsett.

Vilken bibel har du hemma? Har du någon? Kanske, kanske inte. Väldigt många har i alla fall fått en Bibel när man var liten och ytterligare en som konfirmand. Står de i bokhyllan och samlar damm eller tar du fram dem ibland? För många kan det vara till jul som Bibeln kommer fram och man läser Julevangeliet i Lukas 2:1–20, "Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning..."

Denna berättelse om vår Frälsares födelse och första levnadsveckor har gett den kristna världen en hållpunkt på året att fira något stort (även om den historiska tidpunkten kan diskuteras).

Julens berättelse har vi anledning att återkomma till varje år, men det kan göras på olika sätt.

Upplevelser för alla sinnen

I konfirmandgrupperna är det en utmärkt berättelse att dramatisera och leva sig in i. Allt från vandringen från Nasaret till Betlehem, skattskrivningen med sitt köande, ingenstans att bo, födsel i ett stall och till ett nattligt besök av herdar som sett änglar.

Upplevelsen följs av samtal och funderingar. Hur var det att gå så långt? Varför gick de inte hem? Flydde de verkligen till Egypten? Hur visste de att det var dags att återvända?

Alla upplevelsemoment ger en extra dimension åt berättelsen.

I de yngre barngrupperna varierar vi berättelsen med att se film, berätta med hjälp av krubbbfigurerna eller kanske legogubbar som får symbolisera människorna från den tiden. Vissa gånger kan man naturligtvis läsa berättelsen som den står men bättre är att själv ha läst och kunna inlevelsefullt berätta. Det viktiga är att på ett så lättstamt som möjligt sätt få fram budskapet.

Att använda biblar i verksamheten är ett naturligt inslag både med konfirmanderna och de yngre barnen men inte alltid så lätt. Texterna kan vara svåra rent ordkunskapsmässigt, eller att vi inte alltid har bakgrunden. Det kräver en förberedelse av ledarna som behöver ha koll på ord och innehåll för att kunna förklara när barnen frågar.

Ska vi läsa med de yngre väljer vi ibland texter som mer speglar vår nutid men med samma budskap. Vi kan också låta dem måla någon bild som hör ihop med texten. För många barn är det ett väldigt bra sätt att ta in kunskap. Allt som underlättar för barnen att ta in berättelsen och gör att de känns relevanta är bra metoder.

Lena Åmark,
församlingspedagog

Att vara kyrkvärd

Fyra kyrkvärdar berättar om ett hedersuppdrag med långa historiska rötter.

Kyrkvärdsämbetet är det äldsta av den kristna kyrkans lekmanafunktioner. Redan på 400-talet hade kyrkvärdarna i det kristnade Rom ett stort ansvar. Inom Svenska kyrkan har uppdraget som kyrkvärd i långa tider ansetts som det förnämsta av lekmanauppdragen och en viktig symbolföreteelse.

Två nycklar till kyrksilvret

En kyrkvärdsuppgift i äldre tider var att förvara, förvalta och vårda församlingens egendom, samt att representera och företräda församlingen. Kyrkvärdens roll och befogenheter nämns i de gamla landskapslagarna. Förr när någon del i landet hotades, var det ofta kyrkvärden som gömde kyrkans dyrbarheter eller satt vakt uppe i kyrktornet. Kyrksilvret förvarades i en kista i kyrkan. Prästen och kyrkvärdarna hade var sin nyckel till den.

Tidigare var det också viktigt att vara med i sakristian och klä på prästen, se till att allt såg bra ut inför gudstjänsten. Textläsning utfördes nästan enbart av prästen. Det var inte aktuellt att kyrkvärden skulle medverka vid nattvarden.

Idag utses kyrkvärdarna av församlingsrådet. Det bör finnas kyrkvärdar utsedda i var och en av alla pastoratets kyrkor. En av kyrkvärdarna i varje socken är inventarieansvarig. När det är prost- eller biskopsvisitation är den inventarieansvarige med vid genomgång av listorna där kyrkans inventarier är nedskrivna.

Hälsar välkommen

Vid gudstjänster hälsar
kyrkvärdarna deltagarna
välkomna vid ingången,
delar ut psalmböcker
och eventuell

agenda. Om man vill läser man dagens texter och tar upp kollekt, som efter gudstjänsten räknas och redovisas tillsammans med prästen. Kyrkvärden tänder ljus vid tacksägelser och för nydöpta.

Det är vanligt att kyrkvärden assisterar och delar ut nattvard och i förekommande fall också leder förbönen. I en del kyrkor i vårt pastorat hälsar kyrkvärden deltagarna välkomna i början av gudstjänsten och delger pålysningar för kommande aktiviteter. Vi strävar efter att det vid varje gudstjänst ska finnas en eller två kyrkvärdar närvarande.

Marianne, Bengt, Peter och Agne är stolta över att vara kyrkvårdar. Här hälsar de välkommen in i Floby kyrka.

Fyra röster om att vara kyrkvård

Peter Holm, Bengt Eriksson, Marianne Arvidsson och Agne Arnesson är kyrkvårdar i Floby. De är stolta över sitt uppdrag.

– Den viktigaste uppgiften är att hälsa besökarna välkomna, så att de känner sig både sedda och välkomna, säger Peter.

Bengt och Marianne håller med och lägger till att de tycker om när ungdomar kommer.

– Jag tycker det är roligt med konfirmander, säger Marianne.

– Ja, säger Bengt. Vi har deltagit i samtal med konfirmandgrupp, då vi fick berätta om vad vi gör och varför vi åtagit oss uppdraget som kyrkvårdar.

– Det är också viktigt och roligt med lekman-namedverkan i kyrkan och i gudstjänsten, fortsätter Agne.

De betonar att de, som kyrkvårdar i Floby kyrka och Kyrkans hus, tycker att det är en viktig uppgift att möta människor och dela gemenskapen med dem i gudstjänsten.

– Det vore roligt om fler kan tänka sig detta lekmanuppdrag. Om du möter någon som är kyrkvård i någon av pastoratets kyrkor, så tala gärna med denne om detta. Vi vill gärna bli fler som delar uppdraget!

“Vi vill gärna bli fler som delar uppdraget!”

Kyrkogården i Fivlered ligger vackert med utsikt över sjön Lönern.

Gravrättsinnehavare sökes

Floby pastorat är enligt begravningslagen (SFS 1990:1144 kap 7§ 3, 19 och 33) skyldig att föra gravbok med aktuella uppgifter. För nedanstående gravplatser saknas uppgift om gravrättsinnehavare. Dessa gravplatser har sedan år 2019 försetts med en grön skylt där släktingar eller närstående ombeds kontakta kyrkogårdsförvaltningen.

Ingen är skyldig att vara gravrättsinnehavare men det är av stor vikt för oss att veta om det finns någon eller ej. Om vi inte får kontakt med anhöriga kommer gravplatsen, ett år från denna publicering, betraktas som förverkad och återgår till huvudmannen.

Vet du någonting om någon av dessa gravar? Siffror och text avser kvarter och gravnummer samt i graven senast gravsatt

person. Välkommen att kontakta kyrkogårds-expeditionen (se sid 2 för kontaktinformation).

Fivlered

- * Kv A 001: Andersson, Gertrud / 1912
- * Kv B 030: Johansson, J / 1876
- * Kv B 035: Nilsson, Johannes / 1892

Floby

- * Kv M 125-126: Åberg, Oskar Natanael / 1985

Kinneved

- * Kv C 095-96: Andreasson, Maria / 1912

Vilske-Kleva

- * Kv A 073-75: Nilsson, Charlotta / 1941
- * Kv D 065A: Ljungqvist, August / 1928

Åsarp

- * Kv C 112: Fröjd, Emilia
- * Kv G 035-36: Persson, Anders

Du är kanslist på kyrkogårdsexpeditionen. Nu söker ni vissa gravrättsinnehavare. Varför då?

– Svenska kyrkan har i uppdrag från staten att ansvara för begravningsverksamheten. Det ingår i uppdraget att föra register över gravarna och gravrättsinnehavarna. Och när tiden går så blir en del uppgifter inaktuella och vi behöver därför komma i kontakt med människor som vet något om dessa gravar.

Vad är en gravrättsinnehavare?

– När du är gravrättsinnehavare ansvarar du för en speciell gravplats. Du är antagligen en släkting till personen eller personerna som har sin viloplats i graven. Flera personer kan dela på ansvaret genom att stå som gravrättsinnehavare tillsammans. Vem som är gravrättsinnehavare registreras i ett datasystem.

– Du som är gravrättsinnehavare har både rättigheter och skyldigheter. Du har rätt att avgöra vilka personer som kan gravsättas i graven. Du har också rätt att bestämma hur platsen ska se ut, till exempel när det gäller gravsten, utsmyckning och plantering. Samtidigt är du skyldig att se till att gravplatsen hålls i ett värdigt och vårdat skick, och att stenen är säker så att inga olyckor kan inträffa.

– Om du vill kan du få hjälp med att sköta graven som du ansvarar för, mot att du betalar en avgift. Det kan vara enklare saker, som att vi tar bort blommor som vissnat, eller större uppdrag som att vi sköter graven helt och hållet och ser till att det exempelvis finns en krans inför allhelgonahelgen.

Vad frågar människor som kontaktar kyrkogårdsexpeditionen?

– Vanligast är att den som kontaktar expeditionen har frågor om gravskötsel och vad vi kan erbjuda. Men det kan också handla om att vara gravrättsinnehavare eller om säkerhet när det gäller gravstenar.

– Det är också vanligt att människor frågar om vad olika gravskick innebär, som till exempel skillnaden mellan minneslund och urnlund. Utöver att jag gärna svarar på frågorna brukar jag nämna att vi har information om det på hemsidan. Där kan man läsa i lugn och ro om de olika gravskicken.

Hallå där...

Mikaela

Klasson!

Kontaktuppgifter
finns på sidan 2.

Mer information finns på
[www.svenskakyrkan.se/
floby/vara-kyrkogardar](http://www.svenskakyrkan.se/floby/vara-kyrkogardar)

Livet i en syltburk

När Christina Behre Fransson kokar sylt möts minnen från förr och förhoppningar för framtiden.

"Göm sommaren kvar till vinterns dar". Så kan det stå på gamla väggbonader och syltburkar.

Jag tittar på syltburken som jag just tagit upp ur matkällaren och som vi ska ha till pannkakorna. "Göm sommaren kvar till vinterns dar." Vad är det i burken egentligen? Bär från trädgården: jordgubbar, hallon, krusbär och vinbär. Socker, natriumbensoat. Inget mer. Eller?

Jordgubbarna kommer från plantor som är barnbarnsbarnbarnsbarnbarn... till sticklingar från familjens D:s trädgård i Odensberg. Jag ville gärna odla första sommaren jag bodde här i Gökhem, sommaren 1991, och fick låna en jordplätt i hörnet av familjen D:s åker. Där hamnade sticklingarna först. (Tack, familjen D!) Sedan följde de med till Hovmansgården när Sven och jag gifte oss.

Hallonbuskarna, krusbärsbuskarna och vinbärsbuskarna fanns redan i Hovmansgården när jag kom hit. Ja, de fanns nog här redan 1974, när Sven och hans föräldrar köpte gården och flyttade hit.

Om växter kan minnas

Alla dessa buskar och plantor har sin historia, sina minnen – om nu växter kan minnas.

Vi människor vill gärna minnas och spara minnen. Carl Anton sparar både "maskros som tändes och tjärdoft som kändes" i sin sommarvisa. I visan "Nu börjar det sluta regna" vill trubaduren Lars Göransson spara "doften av fuktig grusgång, av gräs och av soltorkat hö" som en blomma i ett herbarium för att ta fram och minnas en slaskig novemberdag.

Vi sparar foton, brev, souvenirer, barnens första skor, ja, alla möjliga saker som bär på minnen. Vi skriver kanske dagbok eller ber någon

äldre person berätta hur det var förr.

"Syltburken bär ju också på framtid."

"Göm sommaren kvar till vinterns dar." Men syltburken bär ju också på framtid. När jag kokade sylten i somras, var det

för att använda den till pannkakor, rulltårter och syltkakor under hösten och vintern. På sommaren kan man ju äta bären färska.

Vi människor ser gärna framåt också, inte bara bakåt. Hela året drömmer och längtar Carl Anton till sommaren i sin visa. Lars Göransson konstaterar att det inte finns något herbarium att spara dagar i, så "man tvingas se framåt i tiden och bara minnas på känn".

Vi kan se fram emot semester, att börja på ett nytt jobb eller en utbildning, en födelsedag, studentfirande. Blivande föräldrar väntar på barnet som ska födas, mormor ser fram emot att barnbarnen ska hälsa på. För någon kan det räcka att se fram emot en skön kaffestund. Är man riktigt trött, kan man se fram emot att få sova skönt.

Gör er inga bekymmer

Ibland ser vi framåt med glädje, ibland med bävan. Jesus säger (Matt. 6:34): "Gör er inga bekymmer för morgondagen. Den får själv bära sina bekymmer. Var dag har nog av sin egen

plåga.” Ja, det är lätt sagt. Men kanske behöver vi inte bekymra oss så mycket, om vi kan tro att Gud hjälper oss. För övrigt är ju Bibeln full av profetior och annat som talar om framtiden. Så det är nog inte bara att sitta och vänta på att Gud ska fixa allt åt oss. Lite får vi nog göra själva ändå. Jag fick faktiskt koka sylten själv, det gjorde inte Vår Herre. Men han såg väl till att bären växte förstås.

Man talar ofta om att leva i nuet. Det gör barnen, sägs det. Det ser väl ut som om bibel-citatet ovan talar om det också. Men går det att bara ”leva i nuet”?

Kanske är det så att nuet rymmer både det förflutna och framtiden. Varje människa, varje familj, varje trakt, varje land, ja, hela vår värld bär med sig sina minnen och sin historia. Det finns med där vi är, här och nu. Och även om ingen (mer än möjligen Gud då) säkert kan förutsäga vad som kommer att hända, bär vi med oss våra tankar, våra förväntningar, vår

längtan och vår oro inför framtiden. Både det som har varit och det som ligger framför oss finns med oss i nuet.

”Göm sommaren ...” Livet i en syltburk?

Barnbarn och pannkakor

– Mormor! Öppna syltburken nån gång!

Jag väcks ur mina funderingar av barnbarnen. De har stekt färdigt pannkakorna och dukat bordet. Barnen är vår framtid, säger vi. Vad är då jag? Dåtid? Nutid? Lite framtid också, hoppas jag ...

– Mormor! Hallå! Vi vill ha sylt NU!

Jaja, jag låter det förflutna och framtiden smälta ihop till ett NU och öppnar syltburken. Nu ska det bli gott med pannkakor!

*Christina Behre Fransson,
kyrkomusiker*

Gemenskap och *jul*firande

När?
Julafton 24/12, kl 11–14.

Var?
Kyrkans Hus i Floby.

“Jul i gemenskap” ger en stunds samvaro på julafton.

Efter förra årets uppehåll bjuder Floby pastorat åter in till “Jul i gemenskap”, en uppskattad och betydande tradition för alla som vill dela en stunds gemenskap på julafton.

Anita Andersson är en trogen besökare sedan hon och hennes man flyttade till Floby för tio år sedan. Anita är numera änka men minns hur de brukade dricka julkaffe tillsammans på förmiddagen innan hon gick ner till Kyrkans hus.

– Att komma hit och känna värmen och stödet är så viktigt. När jag har haft en stunds gemenskap så känns det lite lättare att vara ensam fram på kvällen, berättar hon.

Anita Karlén är pensionerad präst. Nu bidrar hon ideellt tillsammans med sin man och har bytt sin prästskjorta till en Betlehemssjal.

– Detta är så viktigt, det är att vara kyrka! Det är lätt att tänka att vi öppnar upp portarna för de ensamma men även familjer är välkomna, betonar Anita.

Engagerade församlingsbor

Firandet hade inte varit möjligt utan det stora engagemanget från församlingen. Genom åren har många bidragit, både med tid och resurser. Anita Karlén minns särskilt de gånger när det kommit förbi någon och lämnat ett kuvert med en slant i.

– Då har vi kunnat köpa lax och andra godsaker till julbordet, säger hon och skrattar.

Ronny “Nutte” Bergström är också med som ideell. Som före detta vaktmästare i pastoratet har han varit med sedan starten.

– Min sambo brukar alltid jobba på julafton, så

då kan jag lika gärna vara här och hjälpa till. Det känns gott att få vara med och bidra till gemenskapen, berättar han.

Genom åren har arrangemanget bjudit på många minnesvärda stunder.

– Jag minns första året när vi missade potatisen. Vi hade köpt en stor potatispåse som råkade hamna i fel kundvagn. Då fick min svägerska och hennes man komma med potatis hemifrån, skrattar Anita och fortsätter. Den juldagen städade jag också ugnen. Gör man omelett på 15 ägg i en långpanna så tippas det.

Planering pågår

– Det brukar bli mycket mat över. Då kan man få en folieform att plocka i och ta med hem. Det tycker jag är roligt, tillägger Nutte.

Nu är planeringen i gång och även i år utlovas glöggmingel vid brasan, god mat, härlig gemenskap och julbön.

– Det betyder så oerhört mycket! Det är en sådan stillhet och frid, en riktig jul. Men det viktigaste är att vi samlas kring julkrubban, det är ju därför vi träffas, avslutar Anita Andersson.

Anita, Ronny och Anita bläddrar bland minnen från tidigare julaftnar i Kyrkans hus.

Brädspel och *pizza*

När?
Fredagen den 3/1, kl 18–20.
Fredagen den 14/2, kl 18–20.

Var?
Kyrkans Hus i Floby.

“Vi hoppas
många kommer
och spelar spel
och äter pizza.”

Joakim Svantesson
och Dany Fayad

Under två fredagskvällar i vinter samlas vi som är sugna på att spela brädspel i Floby Kyrkans hus. Det blir ett fredagsmys med brädspel och gemenskap i fokus. Det kommer också att serveras pizzaslice och popcorn.

Spelkvällarna är ett samarbete mellan Pizzeria Martini och Svenska kyrkan i Floby pastorat. Vi hoppas att dessa kvällar blir en plats där vi träffas över åldersgränserna och har roligt tillsammans. En rast i vardagen som fylls av både gemenskap, spelglädje och samtal.

– Vi hoppas att det blir bra och att människor i alla åldrar kommer och spelar spel och äter pizza, säger Dany Fayad på pizzerian.

Joakim Svantesson som är en av initiativtagarna till dessa kvällar fortsätter:

– Vi vill bidra med att bilda en gemenskap som är något annat än mobil och datorspel. Vi vill lyfta brädspelstraditionen och hålla den vid liv.

Anna Dahlgren Carlsson, som är ny präst i Floby pastorat, pratar varmt om brädspel:

– Brädspel har alltid varit något som skänkt mig glädje. Både när jag som barn spelade Kinaskack med mormor och när vi under mellanstadietiden såg fram emot rasten, då vi spelade ”Gänget bygger koja” eller tog fram kortleken och gav allt i ”500” och ”Flirt”.

Du behöver inte anmäla dig. Och allt är gratis. Välkommen som du är helt enkelt!

Foto: Svenska kyrkan/IKON.

Ljuset *lyser* i mörkret

Din gåva till Act Svenska kyrkans julkampanj gör skillnad.

En gåva på 180 kronor räcker till ett gasolkök för en familj som är på flykt i Ukraina.

Vi lever alla under samma himmel men verkligheten ser olika ut. I natt vaknar miljontals människor till ljudet av krig och konflikt. Just nu pågår omkring 200 väpnade konflikter i världen. En fjärdedel av jordens befolkning lever i konflikttrabbade områden.

Act Svenska kyrkan arbetar för fred i flera av de mest konflikttrabbade delarna av världen. Tillsammans kan vi sprida ljus i mörkret. Swisha din gåva för fred till 900 1223.

Act Svenska kyrkans insatser runt om i världen finns på några av världens mest utsatta platser. Människor inom projekten delar hjärtskärande livsberättelser om hur de tvingats se sina makar föras i väg till fängelse på oförklarlig grund, se sina mammor våldtas av beväpnade gerillagrupper, se sina barn tysta dö av svält.

Trots mörker och oro i dessa konflikttrabbade samhällen finns hoppet alltid närvarande inom projekten. I medmänskligheten. Samma kvinnorna som just berättat om det vidriga våld hon tvingats utstå på grund av konflikterna i sitt samhälle,

sätter sig sedan bredvid en ung mamma och stöttar henne att planera för framtida försörjning. Samma man som just återberättat hur han växt upp under helt omänskliga förhållanden, ställer sig sedan upp och talar inför ungdomsgrupper om hur fred och försoning börjar i oss själva. Ljuset finns där – i människors kamp för en fredligare värld.

Matlagning på flykt

En gåva på 180 kronor räcker till ett bärbart gasolkök för en familj som är på flykt i Ukraina.

Miljontals människor är på flykt i Ukraina och tvingas söka skydd både inom landet och i grannländer. Att behöva fly från våld, övergrepp och tvångsförflyttning ger inte bara svåra mentala och psykosociala utmaningar. Grundläggande saker som att kunna laga mat och rena vatten blir livsavgörande. Familjer är särskilt utsatta.

Köket är ett bärbart och lättanvänt gasolkök för utomhusbruk. Perfekt för att snabbt värma upp soppa, välling eller rena vatten. Det gör skillnad. Det ger möjlighet att laga mat och rena vatten.

Tack för din gåva.

Sprid ljus i mörkret

I natt vaknar miljontals människor till ljudet av krig och konflikt.
Act Svenska kyrkan arbetar för fred i de mest konfliktdrabbade delarna av världen.
Tillsammans gör vi skillnad. **Swisha din gåva för fred till 900 1223.**

Kärleken som förändrar

Olle Åsenius, som är ny präst här i Floby pastorat, funderar på kärleksbudskapet i julevangeliet. Och på "Life of Brian".

Jag gick en predikofortbildning för nästan tio år sedan och hade inte så stora förväntningar (det brukar ju vara samma-samma) men något blev kvar som jag brukar ha med mig i mina förberedelser. Föreläsaren var en amerikansk luthersk präst och hon tryckte på att predikan ska vara evangelium; det glada budskapet.

Hon sa att det är så lätt att i sin predikan utgå från söndagens texter, beskriva problemet, texterna handlar om, applicera det på vår tid och komma med lösningen mot slutet, och att den lösningen vanligen är att lyssnaren ska ändra något i sitt liv för att rätta till något. Detta är inte evangelium menade föreläsaren.

Evangelium, det glada budskapet, är istället att Gud har gjort något för oss, något som vi inte kunnat förvänta eller förtjäna och som kan förändra våra liv. Låt detta vara utgångspunkten i predikan, sa föreläsaren.

Vad har Gud gjort för mig?

Jag kommer att tänka på "Peoples front of Judea", den påhittade rebellgruppen i den lysande filmen "Life of Brian". John Cleese karaktär frågar "Vad har romarna nånsin gjort för oss?" och de andra rebellerna har irriterande nog många svar som akvedukten, renhållningen, vägarna, vin, skolan, freden, lag och ordning, och flera andra saker.

Den bakomliggande frågan för mig att försöka predika evangelium är alltså: Vad har Gud gjort för mig? Vad har Gud gjort för dig? Och på vad sätt kan det förändra våra liv, utan att landa i att det är vi som ska göra jobbet?

Gud såg oss människor, sina skapelser, och såg

att vi ägnade mycket tid åt att peka finger åt varandra, vara avundsjuka, sträva efter pengar, makt och anseende, döma varandra i ord och handling, men inte åt att hjälpa varandra.

Svaret på frågan om vad Gud gjort för oss (förutom skapelsen och själva livet) börjar med krubban där Gud föds som Jesus. Jesus visade sedan hur vi skulle leva genom kärlek till våra medmänniskor, ja till och med våra motmänniskor.

Kärlek förändrar människor, kärlek kan förändra världen. Gudsriket är mitt ibland oss när kärleken blir drivkraft. Och ingen börjar älska genom att frukta ett straff, så våra överträdelser försonades genom korsfästelsen och löftet om himmelen – ytterligare saker Gud gjort för oss.

Jesus skrev inte en lång text för oss att förhålla oss till utan han levde istället ett liv, helhjärtat. Det ska vi också göra, leva ett liv helhjärtat, där vi låter alla andra leva sina liv lika helhjärtat. När vi visar kärlek är vi med och bygger Guds rike.

När vi sjunger psalmerna i advent och på jul, och lyssnar på "O helga natt" så är det Guds ankomst vi firar. Välkommen till kyrkan och fira i gemenskap!

Olle Åsenius,
präst

"När vi visar
kärlek bygger
vi Guds rike."

Välkommen som medlem

I Svenska kyrkan finns alltid plats för dig.
Läs mer om vad ett medlemskap innebär
på www.svenskakyrkan.se/medlem
Varmt välkommen till Svenska kyrkan
och till Floby pastorat!

Foto: Svenska kyrkan/IKON.

Underskrift

☐ Jag vill bli medlem i Svenska kyrkan.

Underskrift

Ort och datum:

Är du döpt?

☐ Ja, jag är döpt i Svenska kyrkans ordning.

☐ Ja, jag är döpt i annan kyrkas ordning.

När? _____

Vilken kyrka? _____

☐ Nej, jag är inte döpt.

Kontaktuppgifter till dig

Namn: _____

Personnr: _____

Adress: _____

Postnr, ort: _____

Telefon: _____

E-post: _____

Klipp loss blanketten och skicka den
till oss per post, eller lämna in den
på pastoratsexpeditionen i Floby.
Vi hör av oss när vi har fått din
blankett. Adressen är:

Floby pastorat
Storgatan 58
521 51 Floby

Hallå där...

biskop

Ulrica

Fritzon!

Vad ser du mest fram emot i din nya roll som biskop?

– Att få lära känna alla som tycker om sin kyrka och sin bygd och som år ut och år in engagerar sig, arbetar, sliter, gläds och njuter av det vi tror på och bär tillsammans i vårt stift! Det ser jag väldigt mycket fram emot! Och att få besöka alla fantastiska platser och kyrkor i Skara stift.

Vad vet du om Floby pastorat?

– Jag vet att det finns många mycket vackra kyrkor i Floby pastorat, närmare bestämt 17 stycken!

– Jag vet också att det går en pilgrimsväg, eller led genom pastoratet, Vilskeleden. Här tror jag att pastoratet pilgrimsvandrar och ordnar vandringar för intresserade. Det är fint!

– Jag har också hört att det finns speciella Mariabilder i Kinneveds församling som jag gärna skulle titta på vid tillfälle.

– Och så vet jag att det finns fantastiska evangeliebärare i pastoratet, som bär och tror på och engagerar sig för evangeliet, hoppet om upprättelse och befrielse för alla människor och för vår skapelse, både som är anställda i pastoratet och som är frivilligt engagerade. Det tycker jag mycket om!